

Nr 20.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion om vidgad rätt till avdrag för värdeminskning å lantmannabyggnader vid deklarering av inkomst från jordbruksfastighet.

(2:a avd.)

I en till bevillningsutskottet hänvisad motion, I: 195, av herr *Bror Nilsson* har hemställts, »att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att förslag till bestämmelser för avdrag för värdeminskning å lantmannabyggnader vid deklarering av inkomst från jordbruksfastighet snarast måtte utarbetas och föreläggas riksdagen i enlighet med 1943 års jordbruks-taxeringssakkunnigas avgivna betänkande».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionen framställda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

Enligt 22 § 1 mom. kommunalskattelagen må vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet avdrag göras för värdeminskning, som till jordbruket eller dess binäringar eller till skogsbruket hörande driftbyggnader, däri inbegripna för driften nödiga bostadsbyggnader, äro underkastade.

I praxis har avdrag för värdeminskning av byggnader å jordbruksfastighet ansetts kunna medgivas med en efter byggnadernas varaktighetstid lämpad andel av vad å byggnaderna kan anses belöpa av fastighetens vid fastighetstaxering åsatta jordbruksvärde. Avdraget beräknas vanligen med stöd av utgången i ett av regeringsrätten avgjort mål (RÅ 1935 ref. 9) till 1 procent av jordbruksvärdet.

1943 års jordbrukstaxeringssakkunniga ha den 19 februari 1946 avgivit betänkande med förslag till ändrade bestämmelser i fråga om taxering av inkomst av jordbruksfastighet samt lag om jordbruksbokföring (SOU 1946: 29). Därvid ha de sakkunniga framlagt förslag om ändrade bestämmelser beträffande avdrag för reparation och underhåll samt värdeminskning av byggnader i jordbruksdrift. De sakkunniga ha föreslagit, att gemensamt avdrag medgives för de kapitalutgifter, som nedlagts å en jordbruksfastighet för ny-, till- eller ombyggnad samt för reparation och underhåll av fastighetens byggnader (fastighetens byggnads- och underhållskapital), med ett procentuellt bestämt belopp, motsvarande genomsnittliga efter driftsekonomiska grunder beräknade årsomkostnader för nämnda ändamål. Avdrag skulle så-

lunda ske för de faktiska kostnaderna för byggnadsbeståndet. Avdragen skulle beräknas enligt den s. k. restvärdesmetoden och avse byggnadsbeståndet i dess helhet. Man hade sålunda att utgå från byggnads- och underhållskapitalets restvärde vid beskattningsårets ingång och justera detta värde enligt givna föreskrifter med hänsyn till under beskattningsåret nedlagda kostnader för reparation och underhåll samt ny-, till- eller ombyggnad. Avdraget för underhåll och värdeminskning skulle beräknas till viss procent av det belopp, som sålunda framkomme.

De sakkunniga ha framhållit, att det ankomme på praxis att fastställa storleken av värdeminskningfaktorn. Enligt de sakkunnigas mening borde emellertid en procentsats av 2 i det övervägande antalet fall giva ett riktigt uttryck för byggnadernas värdeminskning.

I den föreliggande motionen har — under hänvisning till jordbrukstaxeringssakkunnigas förslag — anförts, att det vore önskvärt att en författningsändring i enlighet med detta förslag snarast möjligt genomfördes.

Utskottet.

Såsom framgår av den ovan lämnade redogörelsen ha 1943 års jordbrukstaxeringssakkunniga i ett under år 1946 avgivet betänkande föreslagit ändrade bestämmelser angående beräkning av inkomst av jordbruksfastighet, varvid bland annat förordats ändrade grunder för avdrag för värdeminskning av byggnader å sådan fastighet.

I den föreliggande motionen har yrkats skrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan att förslag till bestämmelser om avdrag för värdeminskning å lantmannabyggnader måtte föreläggas riksdagen i enlighet med ovannämnda betänkande.

Frågan om ändrad lagstiftning rörande jordbrukares inkomsttaxering överhuvud taget är, såsom framgår av vad nu nämnts, för närvarande föremål för Kungl. Maj:ts prövning. Utskottet finner angeläget, att förslag rörande denna fråga i dess helhet och således ej enbart beträffande avdrag för värdeminskning å byggnader snarast möjligt — helst till nästkommande års riksdag — föreläggas riksdagen. Med hänsyn härtill kan utskottet icke tillstyrka bifall till motionen.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att motionen I: 195 av herr Bror Nilsson om vidgad rätt till avdrag för värdeminskning å lantmannabyggnader vid deklarering av inkomst från jordbruksfastighet icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 6 mars 1947.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande: se under betänkandet nr 19.